

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **M. Ř.**, bytem, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení v Praze ze dne 12.4.2012, č.j. ..., **se z r u š u j e** pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadl rozhodnutí ČSSZ Praha vydané dne 12.4.2012, č.j. S tímto rozhodnutím nesouhlasil a navrhoval, aby soud vydal rozsudek, jímž uvedené rozhodnutí zruší a věc vrátí žalované k dalšímu řízení.

Nesouhlasil s tím, jak ČSSZ dne 2.2.2012 rozhodla o odnětí invalidního důchodu žalobci, když z posouzení zdravotního stavu vzala za prokázáno, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je pouze 20%, a o námitkách žalobce proti uvedenému rozhodnutí pak žalovaná rozhodla tak, že námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ČSSZ z 2.2.2012 potvrdila.

S tímto však žalobce v žádném případě nemůže souhlasit, protože tomuto posouzení jeho zdravotní stav neodpovídá. Uvedl, že v roce 2009 se podrobil operaci páteře. Jak vyplývá

ze zdravotní dokumentace, byla tato operace nutná, a to i vzhledem k mladému věku žalobce, neboť jeho zdravotní stav se nadále zhoršoval. Jako nejpravděpodobnější příčina jeho problému se zády byla lékaři uvedena skutečnost, že po autonehodě v roce 2004, kdy byl žalobce sražen automobilem, se v důsledku úrazů žalobce touto nehodou způsobených (především zlomeniny kotníku a pánve) změnil způsob jeho chůze, což následně vedlo ke změnám na páteři, které musely být řešeny operativně. Není tedy pravdou, že jediným postižením po výše uvedeném úrazu je omezená hybnost pravého hlezna, jak tvrdí ČSSZ v odůvodnění svého rozhodnutí o námitkách. Je tedy zřejmé to, co žalobce uváděl ve svých námitkách, a to, že jeho špatný zdravotní stav je zapříčiněn úrazem, který utrpěl v důsledku autonehody, když ho opilý řidič srazil z kola. Svůj úraz si nezavinil. Předmětnou operaci páteře podstoupil na podzim roku 2009, v této době mu byl rovněž přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, který pobíral asi 1 rok. Na podzim roku 2010 byl pak posouzen jeho zdravotní stav a bylo vydáno rozhodnutí ČSSZ ze dne 20.10.2010, když bylo rozhodnuto, že od 20.11.2010 žalobci náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně, invalidní důchod pro invaliditu II. stupně. Následně pak bylo ČSSZ dne 12.5.2011 rozhodnuto tak, že od 20.6.2011 se snižuje žalobci výše invalidního důchodu pro invaliditu II. stupně pobíranou ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně na invalidní důchod pro invaliditu I. stupně. Žalobce nesouhlasil s touto změnou, neboť dle jeho názoru, tomu neodpovídá zdravotní stav žalobce. Zdravotní stav žalobce minimálně od října 2010, kdy byl po jeho operaci vypracován první posudek o invaliditě, kdy byl uznán invalidním pro invaliditu II. stupně, se žádným způsobem nezlepšil, naopak ohledně postižení pravého hlezna se ještě zhoršil, což vyplývá i z lékařských zpráv. Žalobce byl posuzován posudkovými lékaři několikrát, a i když všichni vycházeli ze stejných podkladů o jeho zdravotním stavu, což je zřejmé z jejich výčtu uvedeném v každém posudku, všichni posudkoví lékaři dospěli ke shodným skutkovým zjištěním, výsledky posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se však u každého z nich liší. Proč tomu tak je však není žádným posudkem řádně odůvodněno. Posudková lékařka žalobce uznala v říjnu 2010 invalidním pro invaliditu II. stupně a v dubnu 2011 invalidním pro invaliditu I. stupně, když v rámci tohoto hodnocení neměla žádný způsob mu jakkoliv „nadržovat“. Následně v rámci námitkového řízení v srpnu roku 2011 posudková lékařka dospěla k závěru, že žalobce není invalidní. Aniž by provedla jakékoliv vyšetření, bagatelizovala postižení žalobce a zkreslila jeho celkový zdravotní stav. Posudková lékařka žádným způsobem neodůvodnila, v čem spočívá zlepšení či stabilizace zdravotního stavu žalobce nebo případný dřívější posudkový omyl. Naopak se snažila závěry posudkové lékařky, která zdravotní stav žalobce posuzovala předtím potvrdit, ale zároveň zdravotní stav žalobce natolik zbagatelizovala, aby mohla konstatovat, že tento invalidní není. Takovýto postup však je nelogický a vnitřně rozporný, neboť závěry posudkové lékařky, která dělala posudek předtím, byl takový, že žalobce invalidní je a pokud v námitkovém řízení posudková lékařka chtěla dospět k závěru, že invalidní není, nemohla předchozí závěry posudkové lékařky potvrzovat. Následně byl pak vypracován posudek v lednu roku 2012, kde bez jakéhokoliv odůvodnění, v čem spočívá zlepšení či stabilizace zdravotního stavu nebo případný dřívější posudkový omyl, posudková lékařka rozhodla, že žalobce invalidní není, a to s odkazem na předchozí posudek posudkové lékařky. Poté byl vypracován v dubnu roku 2012 další posudek o zdravotním stavu žalobce, z něhož vyplynulo, že žalobce není invalidní a ani tento posudek neříká nic o tom, v čem spočívá zlepšení či stabilizace zdravotního stavu žalobce nebo případný dřívější posudkový omyl. Tento posudek ani rozhodnutí ČSSZ o námitkách z 12.4.2012 nezodpověděly námitky, které žalobce vznesl proti posudku z ledna roku 2012 a rozhodnutí ČSSZ o odnětí invalidního důchodu ze dne 2.2.2012. Ačkoliv žalobce byl tedy 5x posuzován lékaři OSSZ a ČSSZ, dozvěděl se, že

je invalidní pro invaliditu II. stupně, následně pro invaliditu I. stupně a od jisté doby již není invalidní vůbec. Z jakých důvodů již není invalidní, když předtím invalidní byl, se však po celou dobu řízení u ČSSZ nedozvěděl. „Zlepšení“ jeho zdravotního stavu a stanovení 20% poklesu pracovní schopnosti bylo docíleno pouze administrativním „žonglováním“ s vážnými diagnózami žalobce v jeho neprospěch. Závěr o poklesu jeho pracovní schopnosti na 20% nebyl vůbec zdůvodněn.

Trvá tedy na tom, že ke zlepšení jeho zdravotního stavu objektivně nedošlo a nehovoří o tom ani jedna z předložených lékařských zpráv specialistů, u nichž se žalobce soustavně léčí. Důsledky jsou pro jeho každodenní život velmi omezující a závažné. Závěry posudků, na základě kterých bylo vydáno napadené rozhodnutí, nejsou správné, neboť nejsou podloženy žádnými objektivně nastalými skutečnostmi a lékařskými vyšetřeními, které by prokazovaly zlepšení zdravotního stavu žalobce.

Z uvedených skutečností dle žalobce vyplývá, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Navrhoval, aby krajský soud po provedeném dokazování vydal rozsudek, kterým rozhodnutí ČSSZ z 2.2.2012, ve spojení s rozhodnutím ČSSZ o námitkách ze dne 12.4.2012, zruší a věc vrátí žalované k dalšímu řízení.

V rámci dokazování krajský soud nechal vypracovat posudek o zdravotním stavu a schopnosti výdělečné činnosti žalobce, když posudek byl vypracován PK MPSV ČR, pracoviště Brno, dne 21.9.2012. Z tohoto posudku vyplynulo, že se jedná o 40-ti letého muže, vyučeného truhláře. Dle profesního dotazníku v letech 2005-2009 pracoval na plný úvazek jako dělník a skladník, k únoru 2011 pracoval jako fakturant na plný pracovní úvazek, práce je označena jako psychicky středně zatěžující, fyzicky lehká. V dokumentaci je dále uvedeno, že od května 2011 pracuje jako skladník na poloviční úvazek, což potvrzuje i během jednání. Tato práce mu vyhovuje, jelikož může často střídat polohu těla. Udává, že předchozí administrativní práce fakturanta byla nevyhovující, většinu pracovní doby seděl, což mu nedělalo dobře na záda. Jednání ohledně invalidity na OSSZ Zlín proběhlé dne 9.9.2009, konstatuje plnou invaliditu se vznikem 25.8.2009 a platností do 30.9.2010. Stav byl posuzován dle vyhl.č. 284/1995 Sb., ve které je možnost přiznat po operaci zad plnou invaliditu na dobu 1 roku, což se v posudkové praxi dříve uznávalo poměrně často. Dle posouzení na LPS Zlín dne 7.10.2010 byl posouzen již dle znění vyhl.č. 359/2009 Sb., ve které byla uznána invalidita II. stupně, přičemž bylo přihlédnuto k nedoléčené zlomenině pravého předloktí a navýšení o 10 procentních bodů. Další kontrola byla stanovena na 30.4.2011, tedy v relativně krátké době, jelikož byl předpoklad zlepšení stavu poraněné horní končetiny. Jednáním LPS Zlín dne 7.4.2011 byla uznána invalidita I. stupně, jelikož do míry poklesu pracovní schopnosti již nebylo započítáváno poranění horní končetiny, jelikož tento stav se příznivě upravil. Posuzovaný uplatnil námitky, přičemž LPS v námitkovém řízení dne 24.8.2011 potvrzuje invaliditu I. stupně do 22.8.2011, ovšem tento stav označuje za hraniční (spíše posudkově nadhodnocený), od 23.8.2011 již dle námitkového řízení není invalidní z důvodu dlouhodobé stabilizace stavu, kdy nedochází na léčení, pracuje a na stav je adaptovaný. Další posouzení LPS Zlín proběhlo 10.1.2012, kdy nebyl uznán invalidním, což opět bylo potvrzeno v námitkovém řízení dne 5.4.2012. V průběhu řízení došlo k administrativnímu pochybení na straně ČSSZ ohledně délky trvání invalidity.

Posuzovaný nebyl vážněji nemocen, dne 20.5.2005 utrpěl polytrauma – jako cyklista byl sražen autem. Došlo k mozkové komoci (otřesu mozku), bilalleolární zlomenině, dislokované, otevřené – na pravé dolní končetině (otevřené dislokované zlomenině kotníku), fraktuře pánve v oblasti lopaty a stydké kosti vpravo, zhmoždění levého kolene, levého lokte a mnohočetným povrchovým poraněním. Zlomenina kotníku byla řešena operačně, následně byla provedena extrakce drátů, poté došlo operační řešení pseuroarthrozy (patologicky vytvořené pseudokloubní zhojení), následně poté extrakce šroubu a dlahy. Během jednání udává, že od úrazu sice problémy s kotníkem měl, ale dalo se to vydržet. Po nachlazení v listopadu 2007 si začal stěžovat na bolesti bederní páteře a páteře hrudní, později i s propagací do dolní končetiny, zjištěna listhesa L1 s posunem 1 cm (posun obratle), obtíže progredovaly, je popisovaná porucha dynamiky hrudní a bederní páteře, nervová kořenová symptomatologie, diskopatie v bederním úseku L4-S1. Magnetickou rezonanci nelze provést z důvodu KI zalomených drátů, jen CT, dle tohoto nálezu z roku 2008 je přítomna anterolisthesa L5 se spondylolýzou (posun obratle), foraminostenosa L4/L5 bilat., foraminostenosa L5/S1 vpravo (zúžení prostorů, kterými nervový kořen vychází z páteře), výrazná arthroza SI skloubení vpravo (pánevní skloubení). Dle EMG je popisována lehká lese kořene L5 vpravo a S1 oboustranně. Operace páteře byla provedena v září 2009, dekomprese, fixace, při operaci došlo k iatrogennímu poškození uretru (močové trubice) při cévkování. Poté absolvoval lázně a rehabilitace. V srpnu 2010 doma upadl, fraktura ulny (předloktí) vpravo. Léčba byla konzervativní, ale komplikovaná dlouhým hojením, po dlouhé fixaci poté končetinu těžce rozcvičoval. Posuzovaný udává, že doma nesvede ani lehké práce, nesvede delší stání, delší chůzi, a to i bez zátěže, se zátěží vůbec, pokud zkouší něco těžšího dělat, cítí v zádech bolesti s propagací do levé dolní končetiny.

Z hlediska invalidity, jak uvedeno, lze konstatovat, že po operaci páteře v roce 2009 stav mohl odpovídat plné invaliditě, resp. po operaci ploténky se v dané době běžně plná invalidita na dobu jednoho roku přiznávala. Při kontrole v říjnu 2010 (již dle nového právního předpisu), byl stanoven II. stupně invalidity, ovšem zde se zohledňovala nedoléčená horní končetina po úraze, samotné postižení páteře odpovídalo stupni I., což bylo zohledněno při kontrole v dubnu 2011, kdy stav horní končetiny byl příznivě stabilizovaný, a posuzovaný byl uznán I. stupněm invalidity. S těmito hodnoceními LPS první instance souhlasí i posudková komise. Dle dalšího posouzení byla invalidita oduznána, dle námitkového řízení od srpna 2011 již není invalidní. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost poklesla o 20% - kap. XIII, odd. E, položka 1b). S výsledkem námitkového řízení posudková komise nesouhlasí.

Uvedla, že celkový zdravotní stav posuzovaného k datu vydání napadeného rozhodnutí dle názoru posudkové komise odpovídá I. stupni invalidity. Stav je sice ve stávající době příznivě stabilizovaný a nejsou přítomny významnější neurologické komplikace, nicméně posuzovaný je nucen dodržovat režim diskopatií, celkově je páteř postižena středně těžkým funkčním omezením se závazným snížením celkové výkonnosti při běžném zatížení obecném i pracovním, některé denní aktivity jsou omezeny, náročnější či nevhodné aktivity jsou kontraindikovány.

K datu napadeného rozhodnutí je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní činnosti uvedené vertebrogenní postižení, odpovídající postižení uvedenému v kap. XIII, odd. E, položce 1c), přičemž samotné vertebrogenní postižení hodnotí posudková komise na spodní hranici

procentního rozmezí, tedy 30%. Vzhledem k dalšímu zdravotnímu postižení a profesní náročnosti posudková komise navýšila toto hodnocení o 5%, takže celková míra poklesu pracovní schopnosti činí 35%, a to od data 10.1.2012.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně.

Na základě provedeného dokazování, a to posudkem PK PSV ČR, pracoviště Brno, ze dne 21.9.2012, dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce je důvodná. Z tohoto posudku, který soud pokládá za posudek objektivní a posudek, který se vypořádal se všemi odbornými lékařskými zprávami ohledně zdravotního stavu žalobce, a srozumitelným způsobem zdůvodňuje závěry posudku, má soud za prokázáno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byl žalobce invalidní, když šlo u něho o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., s datem vzniku invalidity I. stupně od 10.1.2012.

Provedeným dokazováním bylo tedy zjištěno, že v době vydání rozhodnutí ČSSZ dne 12.4.2012 nebyl zjištěn náležitě skutkový stav, a proto soud zrušil rozhodnutí žalované z 12.4.2012 a věc vrací žalované k dalšímu řízení.

Je potřeba, aby bylo vydáno nové rozhodnutí, při kterém budou respektovány závěry posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, z 21.9.2012, a to, že zdravotní stav žalobce odpovídá invaliditě I. stupně od 12.1.2012.

Ve věci měl úspěch žalobce, náklady řízení nežádal, žalovaná ve věci úspěch neměla a nemá ani ze zákona právo na náhradu nákladů řízení. Proto soud rozhodl tak, že náklady řízení nebyly přiznány žádnému z účastníků (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. října 2012

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně